

Gerçeğin Algılanması

Kabala'nın Bilgeliği Doğru Gerçeği İfşa Etmek İçin Bir Araştırma Yöntemidir

Şu anda biz gerçeği algıladığımız belirli bir durum içerisindeyiz. Çocukluğumuzda biz dünyanın güçlerle ve hayaletler ile dolu olduğunu düşünürdük, tıpkı masallarda anlatıldığı gibi ve bu yetişkinler tarafından incelenmemiştir, ama bizim için mevcuttu, ve biz o dünyanın içinde yaşadık. Doğru gerçeğin.

Bir sonraki aşamada ise dünyanın bu görüntüsü kayboldu, ancak bugün bile bize hala bir ölçüde bu güçler mevcutmuş gibi gelmektedir. İşin doğrusu biz sürekli onları arıyoruz. İçinde var olduğumuz dünya hakkında bilmek istiyoruz, çünkü bu bilgi olmadan biz hayatta kalmayı, keyif almayı, belirsizlik hissini elemeyi başaramayız. Bizim şu soruları nasıl cevaplandıracağımızı bilmeye ihtiyacımız var, "Ben kimim, ben tam olarak neyim, ve yarın ne saklıyor?" Biz durumumuzu geliştirmek için olan arzulardan çıkan sorular ile uyandırıldık, merak ile, ve dünyayı daha iyi anlama arzusu ile. Bu sorular bir insanı içinde yaşadığı gerçeği bilmeye iter.

Ders 1

Ben ve çevremdeki gerçeklik

- Gerçeğin iki kısmı var – Ben ve benim dışımda var olan şeyler
- Denge – ne zaman dünyanın dışındaki duygum ve içteki duygum birbirleri ile barış içindedir.
- Benim kim olduğumu bilmeye ihtiyacım var, saran dünyanın doğasının ne olduğunu bilmeye ve formun eşitliğine nasıl ulaşacağımı bilmeye.
- Bir kişi kendi gerçekliğini inşa edebilir mi?
- Gerçeğin içeren kuralı nedir?

Biz gerçeği yakaladığımız belirli bir durum içindeyiz.

Biz çocukken, dünya güçlerle ve hayaletler ile doluymuş gibi gözükürdü, tıpkı eskiden okuduğumuz masallarda olduğu gibi, öyle ki yetişkinler görmezdi. Biz o dünyanın

içinde yaşadık. Daha sonraki bir aşamada, bu hassaslık yavaşça kaybolmaya başladı, buna rağmen bugün bile bize bazı güçler varmış gibi gelir. İşin aslı biz sürekli onu arıyoruz. İçinde yaşadığımız dünyayı bilmek istiyoruz, bu olmadığı sürece var olmak imkansız, hayatta kalmak, keyif almak ve hepsinden öte, belirsizlik hissinden kurtulmak.

“Ben neredeyim, kimim, neyim, ve yarın benim için ne saklıyor?” İnsanlar bu sorular üzerinde durumlarını geliştirme arzuları ile düşünüyorlar. Bunlar meraktan doğuyor, ve dünyayı daha iyi anlama isteğinden. Bu sorular bizi içinde yaşadığımız gerçekliği bilmeye itiyor.

Biz bu gerçeği, aynı ufak bir çocuğun bir odanın etrafında belirli bir amacı olmadan dolaştığı ve çevresini incelediği gibi, araştırıyoruz. Daha sonra çocuk gelişir ve aletler oluşturur. Biz her türlü aracı geliştirmeye çalışıyoruz, ki böylece kendimizi ve çevremizdeki dünyayı araştırabilelim.

Gerçekliğin bütünlüğü iki kısma ayrılmış durumda: Ben, ve benim dışımda olanlar. Bazıları vardır, kişiyi araştırmanın ve değiştirmenin daha iyi olduğunu iddia eden, ve bununla çevremdeki dünyayı da değiştirmeyi sanki şöyle söylemiş gibi, “Ben durumu farklı kabul edeceğim; rahatlayacağım ve dünyayı daha iyiymiş gibi göreceğim”.

Bazıları da der ki olduğunuz gibi kalmanız daha iyidir, ve “dünyadan en iyiyi alın, ve dünyayı kendinize adapte edin”. Şu veya bu şekilde biz görüyoruz ki, çok da iyi gitmiyoruz.

En iyi durum, benim dünya ile gerçekten uyum içinde olduğum zamandır, onunla dengeye ulaştığım zamandır, ki bu, benim tam idrake sahip olmam ile olur, ve ne zaman arzular ile, güçler ile, düşünceler ile ve niyetler ile dünyayla eşitlikte olursam. Dünyada sadece tek bir şeyin var olduğunu anladığım zaman, herkes beni anlıyor ve herkesin arzuları benimkiler ile aynı. Buna denge denir. Dünya ile o dengede olmaktan daha mükemmel bir durum yok. Bu durum annesinin rahmindeki bir ceninin hissi ile karşılaştırılabilir. Onun çevresindeki herşey cenine bakmak amacındadır. Direnmeye gerek yoktur, savunma için her tür duvarlar inşa etmeye gerek yoktur. İşte bu bizim gerçekten aradığımız şeydir.

Böyle bir duruma nasıl ulaşabiliriz? Bilimde bu duruma homeostasis denir. 'Homeo'' benzer anlamındadır ve 'stasis' durumları eşitleyici anlamına gelmektedir. Herkes, bitki, canlı, ve elbette ki insan, bu duruma ulaşmayı arzu eder. Bizler bu duruma bir çok farklı seviyede çekiliyoruz, bilinçaltında, bilinçli anlama ile, maddelerin formu ile, sıvılar, düşünceler, ve maddenin arzusunun her aşamasında, cansız, bitkisel, canlı ve konuşan, çevresi ile formda eşitliğe ulaşmak için.

Bizim amacımız formun eşitliğini nasıl elde edebileceğimizi bilmek, doğa ile eşit hale gelmeyi, saran dünya ile birleşmeyi, herkesin benim istediğim şeyi istediği, ve benim gibi düşünebildiği, bir duruma nasıl ulaşılacağını bilmek, kimsenin bana karşı birşeyi olmadığı bir yer, yada güç ile bana birşey verme veya benden birşey alma arzusunun olmadığı, herşeyin sevgi ve sükunet ile yapılacağı bir yer. Bu duruma ulaşmak için, benim kim olduğumu bilmeye ihtiyacım var, benim çevremdeki dünyanın doğasının ne olduğunu bilmeye, ve formun eşitliğini nasıl edineceğimi bilmeye ihtiyacım var.

Kabala'nın Bilgeliğinin amacı bu. O bize sükunete nasıl ulaşacağımızı öğretir, dış dünyaya ait hislerim ile içteki hislerimin uyum içinde olduğu yeri. Dünya ve onun içeriği ile ilgili bütün araştırmalarımız bilim ile başarıya ulaştı, ve bu yüzden birçok yöntem var, geliştirdiğimiz birçok araç, alet ve teknik. Yıldan yıla, nesilden nesle, biz bu alanda geliyoruz. Bütünlüğün, sükunetin ve iyi olmanın olduğu bir aşamaya ulaşmak istediğimizi görebiliyoruz, ama aslında tam tersinde son buluyoruz. Bu kullandığımız araçlar daha çok ve daha çok geliştiği halde bile böyle oluyor.

Herkes iyiliği arzu ettiğinden beri, eğer dünyada herhangi birine sorarsanız size bunun böyle olduğunu söyleyeceklerdir, o zaman sorun nereden kaynaklanıyor? Önemli olan şu ki biz ortak gerçekliğin ne olduğunu bilmiyoruz. Onun nasıl hareket ettiğini bilmiyoruz, nasıl oluştuğunu ve bizim üzerimizde nasıl etkisi olduğunu. Kendimizi neden eşitlememiz gerektiğini bilmiyoruz, iletişim kurmanın, yakınlaşmanın, ve kendimizi bağlamanın. Bu nedenle biz daha iyi kaplardan yoksunuz. Doğayı anlama girişimimizde konunun daha derinine daldıkça, hem kendimizin hem de dış dünyanın, görüyoruz ki bizler doğanın ne arzuladığını, var oluşun amacını, ne de her bir hücrenin özünü ve gerçekliğin birleşenini keşfedemeyeceğiz.

Maddeleri oldukları hali ile inceleyen araştırmacılar vardır – katı, gaz, sıvı vb. – ve bazı araştırmacılar da madde incelemesinde daha derine inerler, moleküllerin seviyesine ve onlar arasındaki kimyasal bağların, ve atomların seviyesine ve onların iç yapısının. Bazı

gelişmiş araştırmacılar bütün bu şeylerin belirli bir derecedeki derinlikte bir şekilde kaybolduğunu iddia eder, sonrasında ne olduğunu anlayamazlar. Bu araçların veya aletlerin eksikliğine bağlı değildir çünkü insan öyle bir şekilde oluşturulmuştur ki daha ilerisini kavrayamaz. Bu neden böyledir? Çünkü insan gerçekliği sadece basit bir seviyede algılar, ki bu kişinin gerçeklik ile mevcut olan ilişki şekline göre meydana gelir. Daha iç aşamalarda, kişi zaten gerçekliğin kendisine ne yapmak isterse yaptığını hisseder. Daha da iç seviyelerde ise, kişi bunun öyle ya da böyle olmadığını görmeye başlar, ama o kişi kendi gerçekliğini oluşturur; gerçeklik ancak kişinin bir kopyasıdır.

Modern bilim adamları bize bazı sınırlamaların olduğunu söyler, bizim farkındalığımızın algılama yeteneğinin ötesinde. Bu bilim ile Kabala'nın Bilgeliği'nin birleştiği noktadır. Araştırmanın öyle yöntemleri vardır ki, bunlarla biz sebeplerin içine girebiliriz, ve neden dünyanın var olduğunu kesinlik ile anlayabiliriz, bizden ne istediğini, ve onunla nasıl barış ve uyum içinde olabileceğimizi. Bunları zaten araştırmış olanlar ve araştırmalarının sonuçlarını bize anlatanların söyledikleri şaşırtıcı şeylerdir. İlk olarak söyledikleri şey, bizi saran maddenin basit bir cisim olmadığıdır. O düşüncedir; evrensel arzudur. Onların bize söylediği bu evrensel arzunun gerçeğin bütününü kuşattığıdır, ve bu tüm gerçekliğin genel kuralı herkes için iyiyi başarmaktır, gerçekliğin bütün bileşenleri için. Bu evrensel kural sadece maddenin dışından içine yarar sağlamaz, aynı zamanda maddenin kendisine de sağlar, cansız, bitkisel, canlı ve konuşan, gerçeğin içinde. Biz bu arzuya doğru ileri bir adım atmak zorundayız, bu düşünceye doğru, onunla formu eşitlemek için ve ona bağlanmak için, anlamak, hissetmek ve onunla birleştirmek için.

İşte bu nedenden dolayı Kabala'nın Bilgeliği'ne, Kabala'nın Bilgeliği denir, çünkü o bize gerçeğin o ilişkisini almamız için yardım eder, ve karşılığında bizim ilişkimizi gerçeğe doğru fırlatır.

Gerçeğin İçine Giriş

- Doğru gerçeğin ifşasında 'dünyalar' adı verilen seviyeler vardır
- Gerçeğin araştırmasındaki gelişim tam bir maceradır
- Atamız İbrahim ile nerede tanışmamız mümkündür?
- Hepsi insanın içinde mühürlenmiştir. Değişim sadece kaynağa doğru yükselme ile mümkündür
- Biz gerçekliği yönetebilecek miyiz, onunla dengede olabilecek miyiz?

Bu yöntemde, doğru gerçeğin ifşasında, dünyalar adı verilen dereceler vardır. Nitekim araştırmacılar bilimsel ölçme aletlerini, bir mikroskobu veya bir teleskopu kullanarak madde yapısının daha derinine gidebilirler, daha derine inebilir veya daha da büyük uzaklıklara gidebilirler, öyleyse bu gerçeklik araştırmaları, Kabala'nın Bilgeliği ile de yapılabilir, maddenin, düşüncenin ve gerçeğin en derinine inilebilir. Bu araştırmanın derecelerine dünyalar denir. Bu dünyaların içine yükselirken çok fazla sürpriz bulunur.

Ben gerçeklik çalışmasında ki gelişimin tam bir macera olduğunu söyledim. Kişi hissetmeye başlar ve kendisinin geleceğini ve geçmişini görmeye başlar, çünkü birden bire orada zaman olmadığını keşfetmiştir, ama var olan bütün bu şeyler, ve kişi zamanın ekseninde fiilen hareket eder. Kişi şu anda içinde bulunduğu aşamanın bile ötesine, geri veya ileri gidebilmenin mümkün olduğunu fark eder, ve bütün gerçeklik, kişinin etrafındaki bütün insanlar, o kişinin ilerleyebileceği hızın zamanına bağlı olarak yaşarlar, bir yıl içinde birkaç bin yıl gelişebilir veya geri gidebilirler.

İşte bu nedenle zaman içinde ani sıçramaları yapabilen insanlara peygamber adı verilir. Bu onların çılgın hayal güçleri var demek değildir, ama öyle ki onlar ileri doğru birkaç seviye gelişmişlerdir ve onlar bütün insanlığın gelecekte deneyimleyeceği o gerçeğin içindedirler. Böylece onlar bize hissettiklerini anlatırlar. Onlar aynı zamanda iyi tarihçiler olabilirler, bizim zaten bulunduğumuz durumdan geriye doğru giderek, onları tekrar yaşayarak ve onlar hakkında bize anlatarak.

Kabala kitapları da aynı yolla yazılmıştır. Örneğin, İbrahim buradan oraya gitti, şöyle şöyle insanlar ile tanıştı, şu söyledi, bunu yaptı. Ben nasıl biliyorum? Çok basit – çalışan, zaman ekseninde geriye dönen ve bir aşamaya ulaşan Kabalistler sayesinde,

örneğin İbrahim ile aynı dereceye ve aynı duruma, ondan sonra bize gerçeklik hakkındaki herşeyi anlatırlar; o onun içinde mevcut, onun bütün detaylarının içinde. Onun, o durumdaki bütün izlenimlerini gerçekten alabilir ve onları bize aktarabilir. Biz problemimiz ise, aynı macerayı, olduğu heyecanı ile biz yaşayamadığımız için, onu doğru olarak anlayamamaktır. Zamanın ekseninde hareket edebilmenin yanında, Kabalistler aynı zamanda ek güçleri gerçeğe ifşa ederler. İşte bu nedenden dolayı masalların hayaletleri, şeytanları, ve melekleri vardır. Bütün bu güçler vardır, ve doğayı araştıran ve içine giren bir Kabalist bu güçlerin nasıl işlediğini anlamaya başlar. Kabalist onlarla bağlantılı hale gelir, bize onlar hakkında anlatır ve onları kendisinin kişisel gelişimi ve bizim ortak gelişimimiz için kullanır.

Söylemeye çalıştığım şey şu, gerçeğin içine girmek zor olsa bile, insanın ruhunun tamamını alır, bizim tamamımızı, ve bizi mümkün olan herşey ile doldurur. Sonra, gerçeği araştıran kişi ulaşılması gerekeni ortaya çıkarır, ve her bir nesil ve durumda neden sorunlar olduğunun gerekçelerini de. Bunun anlamı, bunun sadece teorik bir araştırma veya saf bilim olmadığıdır, ama o an için ve o durumdaki kişi için pratiktir. Kabala'nın Bilgeliği kişiye yardım etmeyi niyet eder. Bu nasıldır? Geleceği ve geçmişi görmeyi mümkün kılarak, kişinin hangi özelliklerinin ilk olarak ortaya çıktığını bilerek, veya onu bu dünyaya indiren birçok önceki enkarnasyonu, ve ayrıca hangi yoldan gitmesi gerektiğini. Her iki sonu da görerek, kişi bir aşamadan diğerine nasıl geçeceğini zaten bilir. Zaman ekseninde geçtiği her bir detayda, onun üzerine hangi güçlerin işlediğini görebilir, neden şimdi evlenmesi gerektiğini, bu belirli çocuklarla sahip olması gerektiği, ve öyle ki herşey önceden kesinleştirilmiş ve saptanmıştır, hiçbir sürpriz olmayacak şekilde. Bunların hepsi bizim dediğimiz şekli ile *Reşimot*'dan ortaya çıkar, veya bilim adamlarının söylediği şekli ile genler olarak, ki bunlar bizim iç hazırlıklarımızdır.

Biz bunu çok basit şeyler yardımı ile görüyoruz. Çok küçük yaşta birbirinden ayrılmış iki yetim birbirlerini 30 yıl sonra birden bire buluyor, biri Avustralya'da yaşıyor ve ise diğeri Norveç'de. Sonradan ortaya çıkıyor ki ikisinin de evlendiği kadınların isimleri benzer, çocuklarına da aynı yolla isim vermişler, aynı mesleğe sahipler, ve hatta evlerinin sokak numarası bile aynı. Bu gerçekten şaşırtıcı. Bu neden böyle? Bütün bu olayları bir araya getirebileceğimiz bir gerçekliği biz bilmiyoruz. Ama bu neden oluyor? Çünkü biz, doğal özelliklerimiz ile, bize ne olacağını belirliyoruz.

Bu hayattaki bütün durumlar için geçerli, tıpkı psikolojide bilindiği gibi. Örneğin öyle

insanlar var ki hep başkaları tarafından ilerletirler, hep dezavantaj ile sonlanırlar, ve öyle insanlar vardır ki tam tersidir. Bu demek oluyor ki insanlar kaderlerini ilkel ve basit bir yol ile oluşturuyorlar. Ama insanlar bir kere kendilerini tanımaya başladılar mı ve onların üzerinde hareket eden güçleri, bütün bu durumlar için önceden hazırlanabilecek duruma gelirler. Kaderden tamamen kaçamazlar, belirli durumlardan geçmek zorundadırlar çünkü her durumda birşeyler öğrenmeye ihtiyaçları vardır, ve gelecekteki amaç için birşeyler kazanmaya, öyle ki bunu almaya hazır hale gelecekler. Bu nedenle kişi her durumda ne kazanması gerektiğini zaten bildiğinde, bilgi ile ilgili olarak, ve deneyim ile, hem acı hem tatlı, kişi kendisini değişen gerçek için hazırlar.

Baal HaSulam'ın Yaratan'ın yüzünün "ifşası ve gizlenmesi" adında çok hoş bir makalesi vardır. Yazdığına göre kişi gerçeğin genel kuralını nasıl yönetmek ile ne kadar çok bilmesine bağlı olarak, yüzünden arkasına kadar, hem iyi hem de kötü yönde, bu miktarda dünyayı tamamen görebilir ve karşı durumda kendisine ne olacağını da.

Ve işte burada biz Kabala'nın Bilgeliği'nin diğer tarafına geliyoruz. İşin aslı şu ki bu, bu dünyaların içinde olduğunu tartıştığımız sadece saf bir bilim olarak gerçeğin bilgisi için tasarlanmadı. Bizler gerçekten dünyaları değiştirebiliriz, onların üzerinde olabiliriz, her gün kendi kaderimizi belirleyebiliriz ve yükselebiliriz. Ve bize olan bütün bu şeyler ve bizi iten bütün güçler sadece bizi gerçekliği yöneteceğimiz bir duruma erdirmek için, her bir saniye durum ile dengede olabilmemiz için, ve dengenin ne olduğunu bilmemiz için olmaktadır.

Dengesizlik

- Üst dünyalarda madde yoktur. Orada sadece arzular, güçler ve düşünceler vardır
- Teknolojideki gelişime rağmen bizler korkunç bir dengesizlik içindeyiz
- Biz vücut parçalarını nasıl değiştireceğimizi öğrendik, ama insanın içindeki güçleri ihmal ettik
- Gerçek hiçbir zaman değişmeyen tek bir düşüncedir
- İki zıt nokta arasındaki karşılaştırma yolun başlangıcıdır

Soru: Bir insan kendisini madde ve ruh arasında dengelemeyi nasıl bilebilir?

Bilmez. Gerçeği araştırma ile öğrenir, beş dünya olduğunu. En düşük olanı bizimkidir, maddi dünya, ve diğer bütün dünyalar manevidir, oralarda buradaki gibi madde yoktur; sadece arzular, güçler ve düşünceler vardır. Eğer dünyamızda bize maddeleri kontrol edebiliyormuşuz gibi gözüküyorsa da, her kim bizim dünyamızdan sadece bir seviye yukarı bile yükselse zaten maddenin bir sonuç olduğunu anlar, veya bizim kontrol edemediğimiz bir etki olduğunu. Buna örnek olarak herşey insanın içindedir; nasıl evleneceği, nerede çalışacağı, mesleğinin ne olacağı; hepsi içinde kesinleşmiştir, ve önceden mevcuttur.

Eğer herhangi birşeyi değiştirmek istiyorsanız, sizden daha yukarıda olan bir seviyeye yükselmek zorundasınız, öyle ki orada bütün bu kodlar sizin için hazırlanmış olsun ve sizin içinize yukarıdan yüklenmiş olsun, aynı bedeninizin içine alçaldığındaki şekilde olduğu gibi. Sonra, ne zaman ki kaynağa varırsınız, oradan birşeyleri değiştirebilirsiniz. Ama bizim durumumuzda, bizim yaşamımızda, hiçbir zaman birşeyler değiştirmek için yeteneğiniz olmayacak. Herkese bir bakın. Biri fakir olabilir, zengin olabilir, güçlü, sağlıklı, akıllı, ve yine de hayatı ile birşey yapamayabilir. Yaşlı insanlar ile konuşun, onlara sorun. Ne söyleyeceklerini görün – hayat geçip gidiyor, ve hiç kimse maddeyi kontrol edemez. Biz şu anda tamamen zıt bir durumdayız, öyle ki bu durumda bütün dünya, bütün teknolojisi ve ekonomisi ile beraber ve diğer herşey nasıl daha çok gelişim olur, ve ne yapmak gerekir, ve nasıl idare etmek, ve nasıl artılmak ile ilgili tam bir yanlış anlama içinde. Bu korkunç bir durum, dengeden olabilecek en uzak durumda. Öyleyse maddeyi kontrol etmek bize nasıl yardımcı oluyor? Yardımcı olmuyor, çünkü madde sadece bir etki.

Bu demek oluyor ki biz maddeden biraz daha yüksek bir seviyede olmadıkça ve birşeyleri değiştirmek için bilgiyi ve gücü elde etmedikçe, bir anlığına bile huzura sahip olmayacağız; ve her nesilde dünya daha kötü ve daha kötü gözükecek. Eğer biz dünyayı harekete geçiren güçlerin seviyesine yükselirsek, sonra oradan dünyayı dengeleyebilir ve değiştirebiliriz. Siz buna ruh diyebilirsiniz ve biz kıyafetlerimizi görmediğimizden beri de, buna *Ruach* deniyor. Bir insanı ele alın; onun etini ve kemiklerini soyun, ve geriye ne kalır? O ki gözleriniz ile göremediğiniz, burnunuz ile koklayamadığınız, tadını alamadığınız, ama o kesinlikle insan. Eti zaten nasıl değiştireceğimizi biliyoruz, aşılacağımızı ve nasıl üreteceğimizi. Biz bir insandaki herşeyi değiştirebiliriz ve kişi yine de mevcut kalır.

Bizim sorunumuz insanın içindeki gücün ne olduğunu bilmemek. Ayrıca içeriden kişinin içinde etkide bulunan güçlerin de ne olduğunu bilmiyoruz. Biz onlar ile aşına değiliz. Saran gerçeğin dünyasında biz hareketsiz, bitkisel ve canlı maddeler ile ilişkiliz. Biz etkide bulunan güçler ile ilişkili değiliz. Her kim gerçeklikteki ve insanoğlundaki güçleri gördüğü seviyeye yükselirse, o kişi kontrolde. Başarılması gereken budur. Her felaket ve korkutucu olay, herşey o yada bu şekilde bizimle birlikte, ve hayatla memnuniyet eksikliği sadece bizi biraz yükselmeye itmek için ve de gerçeği kontrol etmeye. İnsanlık bunu elde etmek zorunda. Kabala der ki eninde sonunda herkes bunu elde edecek.

Soru: Eğer herşey yaratılışın düşüncesi ile önceden belirlenmiş ise, birşeyleri değiştirmeye çalışmaktaki amaç nedir?

Yaratılışın düşüncesi yaratılanlar üzerine ihsan etmektir. Gerçek değişmeyen tek bir düşüncedir. O ihsan etmenin, vermenin, ve iyiliğin düşüncesidir. Eğer biz onunla bu yolla ilişki kurmazsak, ki bu bütün gerçekliği kapsar, bir dengesizlik durumuna gireriz. Biz bunu fark etmeyiz, bunu hissetmeyiz, ve hatta bunu duyduğumuz zaman görmemezlikten geliriz. Eğer bunun böyle olduğunu hissedebilseydik, biz değiştirdik. Bizim sorunumuz gözlerimizi açmakta yatıyor, öyle ki bunun böyle olduğunu görebilelim.

Kabala'nın Bilgeligi kişiye görmesinde yardım eder. Gördüğünüz zaman, elinizi ateşin içine koyar mısınız? Onuncu kattan aşağı atlar mısınız? Eğer bundan kaçınarak kendinize faydanız olacaksa, bunu yapmazsınız. Öyleyse bizim sorunumuz şimdi gizlenmiş olanı görmekte yatıyor. Zorluk ise gözleri açmakta.

Bütün aşamalardan geçeceğiniz yol ve onların üstünden aşacağınız zaman ise yazılı değildir. Yaratılışın iyilikçi düşüncesi ile dengeye erişebilirsiniz ve bu manevi Nirvana'ya (yüce mutluluk) girebilirsiniz, gerçek yardımseverliğe, mükemmelliğe ve sonsuzluğa basitçe hiç durmayan bir maceranın içinde sürekli olarak olabilirsiniz. Ben bunu şimdi yapabilirim veya on enkarnasyon daha acı çekmeye devam edebilirim. Fark bu.

Bir kere insanın kalbindeki nokta açıldı mı, sonrasında bir hesapta ek olarak açılır; kişinin kalbindeki nokta ile olan hesabı. Herhangi birisinin kalbindeki nokta henüz açılmamışsa o kişi bu süre içerisinde bir hayvan gibi yaşıyordur. Gerçekten özgür seçime sahip değildir; olduğu şekilde yaşar, doğduğundaki gibidir, hormonlarına ve genlerine bağlıdır, gelişir ve sonunda hayatını sonlandırır. Bu daha önceki enkarnasyonlarımızda olduğu şekildedir.

Size kalpteki nokta verildiği an, ki bu yukarıdan kutsal bir parça demektir, size kendinizinkinin tersi bir durumdan bir referans noktası verilmiştir. Bu noktada siz bunu kalbiniz ile karşılaştırabilirsiniz, ki bu, sizin bütün niteliklerinizdir, ve siz bunları kendinizden tamamen zıt olan bir durumdan gelen bir nokta ile karşılaştırın, dış gerçeklikten gelen bir nokta ile – ve o verme düşüncesidir. Sonrasında zaten karşılaştırma yapabilirsiniz ve ne ile eşitleme ihtiyacı duyduğunuzu öğrenebilirsiniz, veya neye çekildiğinizi. Kişi bunu yapma imkanını almadan önce basitçe tek bir doğa içinde yaşar, kendi doğasının, bir hayvan gibi.

Yalnız insanlar bu iki durumun arasında yaptığını fark edebildiği zaman bazı şeylerin yanlış olduğunu hissederler, birşeylerden rahatsız olurlar. Kişi bunun ne olduğunu bilmez ve bu dünyada buna bir cevap bulamaz, çünkü bu nokta dış gerçeklikte yerleşmiştir, ki orası daha yüksek bir seviyededir. Öyleyse insanlara zaten içlerinde olan bu iki nokta verildiği andan itibaren, buna göre sormaya başlarlar, ve istemeye, ve o andan itibaren, onların bir seçimi var olarak düşünülür.

Başka bir nokta edindiğiniz an, manevi dünyadan dış bir nokta, yukarı dünyadan, siz belirli bir doğrultuda çekilirsiniz ve bunu araştırmak ve ileri gitmek zorundasınız. Siz kaderini değiştirebilen az sayıdaki insanlardan biri olursunuz. Bu noktayı almamış olanlar ise kaderlerini değiştiremezler.

Kalpteki noktayı uyandırmak mümkün mü? Kalpteki nokta herkeste var ve eğer bu

enkarnasyon içinde gelmez ise, o sonraki enkarnasyonda uyandırılacaktır. Bizimle de olduğu gibi, beş yada on enkarnasyon öncesinde ben gerçeği değiştirmeyi arzu etmemiştim ve onunla dengede olmayı, ve bilinmeyen birşeye gelişmeyi, maneviyatta. Ama nokta ortaya çıktığı andan itibaren, ben bunu arzuladım. Çocukları veya genç insanları almak ve daha ortaya çıkmadan önce onların içinde bu noktayı uyandırmak mümkün mü? Neredeyse imkansız. Bu demek oluyor ki içlerindeki bu nokta uyanana kadar insanlar reenkarne olmak zorunda.

Düşüncenin Gücü

- Biyolojik bir bedene neden ihtiyaç var?
- İçimizdeki gerçeği algılayan parça dışında hiçbir şey değişemez
- Düşüncelerin hızı sınırsızdır
- Dünyalar, bu dünya da dâhil olmak üzere, bizim duyularımızın gizlemesidir
- Siz bazen kendinizi aşırı mutluluk içinde bulur musunuz ve bedeninizin sınırlamalarını hissetmediğiniz olur mu?

Soru: Neden Yaratan biyolojik bedeni yarattı, neden biz ruhların seviyesinde kalmadık?

Bize bu beden, bu vücut, varmış gibi gelir. O mevcut değil. O sadece sizin var olan algınız. Öyle duyularınız var ki size onun var olduğunu hissettirir. Eğer bir köpeğin gözlerinin aracılığı ile bakarsak, onun duyularının aracılığı ile veya herhangi başka bir yaratığın duyularının aracılığı ile, o bizi bizim gibi görmez, bizim kendimizi gördüğümüz şekilde görmez. Bir köpek bizi bir tür kokular bulutu olarak görür. Bu demek oluyor ki bizim bedenimiz yok, ve aslında biz bunu bu şekilde algılıyoruz çünkü biz böyle bir tarzda yapıldık, öyle ki bizim böyle algılamamızı sağlıyor, ama gerçekte mevcut değil.

Üst gerçeklik dışında hiçbir şey yok, yaratılışın düşüncesi O'nun yaratılmış varlıkları üzerine ihsan etmektir ki bu bizi de kapsar. Sadece bunun içinde biz gerçekten varız. Dünyalar, bu dünya da dahil, bizim duyularımızın gizlemesidir. Bizler, şu anda bile, olan en iyi ve tek durumda var oluyoruz. Yalnız bir sorunumuz var, duyularımızın bir sönüklüğü, öyle ki biz o durumu hissetmiyoruz ama sadece daha az bir durumu hissediyoruz. Biz duyularımızı temizlemek zorundayız, uyandırmak ve gerçek durumu hissetmek zorundayız. Gerçeğin algılanması dışında hiçbir şey değişmez.

Bu demektir ki aslında değişen şey bizim içimizdeki gerçeği algılayan parçadır. Bunun dışında hiçbir şey yok. Bu nedenle, eğer kendiniz dışında birşeyi değiştirmeyi düşünüyorsanız başınız beladadır. Dünyanın ne kadarının sadece bundan dolayı acı çektiğini görebilirsiniz, yolun bu olmadığını anlamak için acı deneyimler biriktirdiğini. Bizim duyularımızı ıslah etmeye ihtiyacımız var. Son ıslaha geldiğiniz zaman tamamen farklı bir resim göreceksiniz, sonsuzlukta ve bütünlükte. Benim bunu anlatacak

kelimelerim yok. Ve bu beden – bir beden yok ve bu dünya – bir dünya yok; bu basitçe bir hayal.

Kesinlikle, bunu kabul etmek zor, çünkü siz diğer tarafa varmadınız, bu nedenle bunun nasıl mümkün olduğunu anlayamazsınız. Yüz yıl yada iki yüz yıl önce biz asla doğada bu tür güçler olduğunu düşünmemiştik, veya bir duvarın ötesini görmenin mümkün olabileceğini, ama şu anda olan şey bu. Biz düşüncelerimiz ve arzularımız ile, ve aklımız ile, herşeyi başarabiliriz. Düşüncenin hızı sınırsızdır. Düşünceler sonsuz bir hızda genişler. Düşüncenin gücü sınırlamalar olmadan maddenin içine girebilir. Biz gerçeğin tam kontrolüne ulaşabiliriz. Yavaş yavaş bu gizlenmelerin, bu dünyaların basitçe yok olduğunu göreceksiniz. Herşey saydam olur ve hiçbir şey yoktur sadece herşeyi dolduran ışıklar vardır. Ölüm yakınında bir deneyim yaşamış olanlar bile orada hiçbir şey olmadığını bize anlatıyor. Çoktan yükselmeye başladıkları ve ışık içine dahil edildikleri anda bile onlar hala kendilerini ameliyat masasında görüyorlar. Gerçek şu ki üst gerçeklikte olmamamız bile küçük bir sorun. İşte bu nedenle bir insan gözlerini açana kadar, bunun bir sorun olduğunu söyledim, ama kişi gözlerini açtıktan sonra zaten ne yapacağını bilir. Öyleyse bizim sorunumuz gözleri açmayı başarabilmek.

Siz bedeninizi hissetmeyi bırakın, bu nasıl olur?

Bazen bedeninizi neredeyse hissetmiyor gibi olursunuz; bir tür aşırı mutluluk içindedesinizdir ve hiçbir şey acıtmaz; bunu gibi birşey hissetmek bazen mümkündür. Eğer bir an için bu mümkün ise, her zaman için de mümkündür. Sizin ulaştığınız ıslahın derecesine bağlı olarak, var olmadığınız bir kapsamda bedeninizi etkisiz hale getirirsiniz. Yaşam ve ölüm arasındaki sınırı geçersiniz. Sadece beden ile iletişim kurmayı kesersiniz ve o da sizin için bir sorun olmaktan çıkar.

Soru: İnsan arzularının ve düşüncelerinin kendisini kontrol etmesi yerine, arzuları ve düşünceleri kişinin kontrol ettiği bir duruma nasıl ulaşabilir?

İnsan herşeyi kontrol edemez. Hislerini veya düşüncelerini kontrol edemez. Eğer bir şeyi kontrol etmeyi denerse, bu başka birşeyin pahasına olur. Belirli bir tür su, başka bir türü içmeye göre sağlıklı. O yüzden ben bunu diğerine tercih ediyorum. Buna arzularımın birini kontrol etmek ve başka biri ile değiştirmek denir. Bu kontrol değildir.

Gerçek kontrol ben manevi dünyaya, üst dünyaya ulaştığım zaman vardır, benim

gerçekliğimden daha yüksek olan bir seviyede. Ben kendi gerçekliğime oradan bakıyorum ve sonra neyin iyi olduğunu seçiyorum; kontrol budur. Biz bütün araştırmalarımızda doğayı ne kadar çok keşfedersek, bilimin her türüsünde, sadece tek bir şeyi keşfederiz; bu da herşeyin önceden belirlenmiş şekilde davrandığıdır, kesin, kararlı asla değişmeyen kurallar ile ve öyle ki herşey sebep ve sonuca göre davranır, ve formüller ile düzenlenmiştir. Öyleyse siz neyi değiştireceksiniz? Neyi çözmek ve belirlemek istiyorsunuz? Ve herhangi bir tür zeka ile ben bile bunu anlayamam; bu mümkün değil. Söyleyin bana, insan oğlunun hangi seviyesinde, yani düşünceler, arzular, hormonlar veya genler, veya nükleer fizik kuralları aracılığı ile, veya herhangi başka bir seviyede, biz herhangi birşeyi değiştirebilir miyiz? Biz sadece onu nasıl var olduğunu çalışırız. Birşeyi değiştirmek sadece kaynaktan mümkündür, bu dünyadaki bütün sonuçlar için sebeplerin seviyesinin olduğu yerden. Eğer o noktada olabilirsiniz, sırf o zaman birşeyleri değiştirebilirsiniz. Neden herkes yönetme için koşuyor? Çünkü oradan oyun alanında daha sonra neler olacağını belirlersiniz. Öyleyse bizim başarmamız gereken bu. Kalpteki noktasi açılmış bir insan için, bir tür bağlantıyı hisseden biri, daha yüksek bir durum için gereksinim hisseden biri için, bu kişinin yönetme için seçildiği yerdeki noktaya ulaşabileceğini ve durumu değiştirebileceğini gösteren bir işaretir.

Düşüncenin hızı yoktur. Düşünce sonsuz hız ile hareket eder, sıfır zaman, ve sonsuz hız. Bu neden böyle?

İşte bu şekilde bedenimizdeki her bir hücre fonksiyonunu gerçekleştirir. Bu şekilde bir hücre diğer bütün hücrelere bağlanır. Hücreler arasındaki bilgi geçişi sonsuz bir hızdadır. Bunun aynısı evrenimizin bütün parçaları için geçerlidir. Bilgi sonsuz bir hızda genişler; aksi takdirde hiçbir kural olmazdı.

Bizim keşfettiğimiz kurallar nelerdir? Biz bütün sistemi keşfederiz, onun nasıl oluştuğunu ve hareket edip etmediğini. O dengeye doğru hareket eder. Biz kuralları yıldızlar ile gezegenler ile ve gazlar ile ilişkili olarak hiçbirinin tesadüf olmadığını gösteririz; herşey diğer herşeye ile bağlantılıdır ve sistem kendi hakkındaki herşeyi biliyor. Bir patlama olmuşta, ve o patlamadan bilgi dahil olmak üzere herşey gelmiş değildir, ki bu geliş diğer sona belirli bir sayıdaki yıl sonunda olur. Önemli olan patlamadan gelen ışığın hızı değildir. Sonsuz hızda genişleyen bilgidir, ve sonsuz frekansta en büyük güce sahiptir. Bedenimiz ile olan olay da budur. Düşüncenin seviyelerine ulaşan biri, niyetlerin seviyesine, yöneticidir. Bundan başka sinir sistemi

gibi var olan yapılar, bir saniye içinde karmaşık matematik sorularını çözebilen insanlar var, öyle ki en büyük ve en güçlü bilgisayar bile saatler boyunca çözemez. Bu nasıl oluyor? Bu o insanların bilgisayarlara kıyasla çok daha hızlı olmasından dolayı değildir, ama onları soruyu sinir sisteminin seviyesinde çözmezler, saniyede on metre hızda, beden sinyallerin hareket ettiği hızda, ama düşünce seviyesinde çözerler. Düşünce ve niyet yönteminde hız sonsuzdur. İşte bu sonuçların nedenidir.

Ne zaman biri Kabala'da biraz bilgi edinse herşey anlaşılmaya başlar.

Sizin için umarım ki gözlerinizi manevi dünyaya açarsınız ve oradan bu dünyadaki herşeyi belirlemeye başlarsınız.

BNEI BARUCH'LA TEMASA GEÇMEK İÇİN

Bnei Baruch

1057 Steeles Avenue West, Suite 532

Toronto, ON, M2R 3X1

CANADA

Türkiye'den Bilgi Almak İsteyenler

E-posta: turkish@kabbalah.info

İnternet Sitesi: www.kabbalah.info/turkishkab/